

متن پرسش

سلام استاد عزیز: با توجه به توجهی که شما همواره در صحبت های تان به بحث ایثار در اربعین داشته اید، متأسفانه من در تجربه های اخیر خودم این ایثار را فقط در خادمین مشاهده کردم و خیلی کم در زوار، و بالعکس به دلیل شاید خستگی ها و سختی سفر خودخواهی ها در نظر بنده از زوار کم نبود تا جایی که انگار هیچ کار فرهنگی در این زمینه نشده است. آیا نتایج مطلوب از اربعین متوقف در این رشد بین زوار هم هست؟ یا اینکه رسالت زوار و خادمین متفاوت است و همین که زوار رنج این سفر را می خزند کافی است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اصل حضور زائر در جای خود به عنوان کسانی که اراده کرده‌اند در آن صحنه‌ها حاضر شوند، ارزشمند است هرچند بعضاً در حرکاتِ عرفی و عادی از خود عادتاً ضعف‌هایی دارند ولی نباید اصل کار آن‌ها نادیده انگاشته شود و از آن طرف همان‌طور که می‌فرمایید حقیقتاً ما در آینه خُدام و ارستگی‌ها و بصیرت‌هایی را می‌توانیم مشاهده کنیم حاکی از توجه به آینده این حرکت. گویا آنان به خوبی می‌دانند این حرکت چه آینده‌ای دارد و نسبت به آن آینده در هم اکنون خود آن آینده را به نحوی مدّ نظر می‌آورند. راستی را! خدام و موکب‌داران چه حضوری در نسبت با زوّار در خود یافته‌اند که چون کارشان تمام می‌شود، گریه سر می‌دهند؟! <https://ifilo.net/v/OoTZ۶۲۱> در حالیکه ملاحظه می‌کنید چه اندازه تلاش دارند تا کوچک‌ترین نیاز زائر را نیز فراهم کنند. موفق باشید